

PSYCHOLOGIE U NÁS A JINDE

† HUGO ŠIROKÝ

Dne 19. července 1972 tragicky zahynul při dopravní nehodě ve věku 39 let významný moravský psycholog a psychoterapeut PhDr. Hugo Široký, CSc.

H. Široký vystudoval odbornou psychologii na filosofické fakultě UJEP v Brně a pracoval jako klinický psycholog nejprve v psychiatrické léčebně v Opavě (1957–1963) a pak ve Šternberku. V letech 1965–1971 byl současně odborným asistentem katedry psychologie v Brně, kde přednášel psychologii a psychopatologii osobnosti. Úvodní část svých přednášek sepsal ve skriptech „Prolegomena k psychologii a psychopatologii osobnosti“ (1966). Zabýval se zejména dynamickými teoriemi osobnosti, zaujal ho zvláště C. G. Jung; kriticky se s ním vyrovnával v zasvěceném rozboru ve čtvrtém díle kolektivních skript „Psychologie XX. století“ (1971). Připravil do tisku též monografii „Meze a možnosti psychoanalýzy“, ve které se v závaznosti na koncepci Jungovu zabývá teorií a praxí hlubinně psychologických škol a dokumentuje myšlenky na kasuistikách z vlastní praxe. Pro praktická cvičení studentů připravil s kolektivem šternberských spolupracovníků skripta „Uvedení psychologa do psychiatrické léčebny“ (1969) a současně rozvinul ve Šternberku praktickou heautognotickou přípravu stážujících studentů, při níž získávali v kvasiterapeutických sezeních náhled na dynamiku vlastní osobnosti.

H. Široký se dále zabýval psychopatologií schizofrenie, problematikou sebevražd, projektivními testy, psychologií a psychopatologií umění, arteterapií a zejména psychoterapií neuróz i psychóz jak individuální, tak skupinovou. Jako jeden z prvních rozvíjel u nás teorii a praxi psychodramatu. Jeho práce v této oblasti našla odraz v řadě článků a rovněž ve skriptech „Nárys psychologie divadla a psychodramatu“ (1969). Přednášel dále psychologii na Janáčkově akademii musických umění v Brně, kde připravil zajímavá skripta „Úvod do herecké psychologie“ (1964). Divadlo jej lákalo jak pro možnosti terapeutického využití, tak jako samostatný psychologický problém; znovu se k jeho problematice vrátil ve skriptech „Psychológia herca“ (1972).

V osobním styku jsme znali Hugo Širokého jako hluboce vzdělaného, kultivovaného a citlivého člověka s pronikavým intelektem a širokými zájmy, zaujatého jak vědou, tak uměním, jak rutinní klinickou praxí, tak výzkumem a systematickou výukou studentů, jako člověka ochotného ke spolupráci a připraveného k pomoci. Byl též dobrým manželem a otcem dvou dětí.

H. Široký byl psycholog a psychoterapeut nejen svou činností, svými publikacemi a svými zájmy, ale celou svou osobností. U něho cítil pacient i student, že je v rukou člověka s vysokou odbornou i morální úrovní, který jej dovede pochopit a povede jej k poznání, uzdravení a k duševnímu růstu. V Hugovi Širokém ztrácí československá psychologie i psychiatrie nadaného pracovníka, který v obou oborech významně přispěl k teorii i praxi.

S. Kratochvíl